

**รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.**

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และผู้เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ดังนี้

๑. วิธีการ จำนวนครั้ง และระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ การรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. (ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติหลักการ)

(๑) การสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ณ โรงแรมเอทัส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๔ กรุงเทพมหานคร

การสัมมนาครั้งนี้เป็นการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เป็นครั้งแรก ลักษณะของการสัมมนาเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และการถาม-ตอบเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ในร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้สัมมนา

(๒) การประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุม ๘๐๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การประชุมครั้งนี้เป็นการเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านการประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการจัดประชุม จำนวน ๓ ครั้ง แยกตามประเภทของผู้เกี่ยวข้อง

(๓) การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเชิญตัวแทนผู้เกี่ยวข้องจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานของรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ และภาคประชาชน ลักษณะของการประชุมเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และการถาม-ตอบ เกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ในร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม โดยมีการจัดประชุม จำนวน ๔ ครั้ง แยกตามประเภทของผู้เกี่ยวข้อง

(๔) การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นทั้งสิ้น ๑๕ วัน โดยแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็น รวมทั้ง

หลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็นและเผยแพร่ข้อมูลให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ การรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. (ร่างฯ ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว เรื่องเสร็จที่ ๑๓๙๕/๒๕๖๑)

(๑) การสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ณ โรงแรมเซ็นทรา บายเซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

(๒) การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นทั้งสิ้น ๑๕ วัน โดยแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็น รวมทั้งหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็นและเผยแพร่ข้อมูลให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ณ โรงแรมเอทัส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๔ กรุงเทพมหานคร กระทรวงฯ ได้เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป ซึ่งมีผู้แทนหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๑๕๐ คน

๒.๒ การประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุม ๘๐๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงฯ ได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งมีผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้ง ๓ วัน จำนวน ๗๐ คน

๒.๓ การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยกระทรวงฯ ได้เชิญตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานของรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้ง ๔ วัน จำนวน ๑๒๐ คน

๒.๔ การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th กระทรวงฯ ได้จัดการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยมีผู้สนใจเข้าชมจำนวน ๖,๑๕๒ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑)

๒.๕ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ณ โรงแรมเซ็นทรา บายเซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร กระทรวงฯ ได้เปิดให้มีการรับฟังความ

คิดเห็นเป็นการทั่วไป ซึ่งมีผู้แทนหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ ภาควิชาการ และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๒๕๐ คน

๒.๖ การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นทั้งสิ้น ๑๕ วัน โดยแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็น รวมทั้งหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็นและเผยแพร่ข้อมูลให้แก่ผู้ที่สนใจ โดยมีผู้สนใจเข้าชมจำนวน ๓,๑๗๙ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑)

๓. ผลการพิจารณา

๓.๑ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. ณ โรงแรมเอทัส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๔ กรุงเทพมหานคร กระทรวงฯ ได้นำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ซึ่งผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว เรื่องเสร็จที่ ๑๑๓๕/๒๕๕๘ เข้ารับฟังความคิดเห็น ซึ่งมีความเห็นในประเด็นต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
๑	หลักการของร่างพระราชบัญญัติ	ทุกภาคส่วนมีความเห็นตรงกันว่าประเทศไทยควรมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๒	มาตรา ๒ ระยะเวลาบังคับใช้	ตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับถัดจากวันประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งภาคเอกชน เห็นว่าระยะเวลาดังกล่าวน้อยเกินไป เนื่องจากหากพระราชบัญญัตินี้ผลใช้บังคับภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามนิยามของพระราชบัญญัตินี้ต้องดำเนินการจัดเตรียมการหลายด้าน เช่น การจัดซื้ออุปกรณ์จัดเก็บข้อมูล การประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้ารับทราบสิทธิต่างๆ ซึ่งไม่สามารถเตรียมการได้ทัน จึงเห็นควรขยายระยะเวลาการมีผลใช้บังคับออกไปเป็น ๑ ปี หรือ ๒	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
๓	มาตรา ๕ บทนิยาม	<p>๑) นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ซึ่งหมายความว่า “ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงการระบุเฉพาะชื่อ ตำแหน่ง สถานที่ทำงาน หรือที่อยู่ทางธุรกิจ และข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ” อาจยังไม่ชัดเจนว่าครอบคลุมถึงข้อมูลใดบ้าง</p> <p>๒) นิยามคำว่า “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” ซึ่งหมายความว่า “บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล” นั้น อาจยังไม่ชัดเจนว่าครอบคลุมถึงบุคคลภายนอกที่ได้ดำเนินการคำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลด้วยหรือไม่</p> <p>จึงเสนอให้ปรับแก้ไขนิยามดังกล่าวให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น</p>	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๔	มาตรา ๗ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	สัดส่วนของคณะกรรมการมาจากผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชนไม่สมดุลกัน จึงเห็นควรให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีองค์ประกอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมและมีจำนวนมากกว่านี้ เช่น ด้านตลาดทุน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๕	มาตรา ๑๖ หน่วยงานที่กำกับดูแล	เนื่องจากลักษณะงานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น เป็นงานด้านการคุ้มครองสิทธิของประชาชน จึงไม่ควรให้สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อาจต้องใช้อำนาจหน้าที่บางอย่างที่กระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชนมารับผิดชอบงานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
๖	มาตรา ๑๗ หลักความยินยอม	ควรกำหนดวิธีการในการขอความยินยอม และการถอนความยินยอมให้ชัดเจน ทั้งนี้ ควรเพิ่มเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิเจ้าของข้อมูลในการถอนความยินยอม เนื่องจากหากให้สิทธิถอนความยินยอมได้โดยง่ายจะกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติยังไม่ชัดเจนในขอบเขตการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กล่าวคือ ต้องการให้มีความชัดเจนในการจัดเก็บและใช้งานข้อมูลเท่าที่จำเป็นจริงๆ ยกตัวอย่างกรณีมีบางแอปพลิเคชัน ไม่เปิดทางเลือกให้แก่ลูกค้าในการใช้งาน โดยบังคับให้ต้องยินยอมให้ข้อมูล ไม่เช่นนั้นจะไม่สามารถใช้งานแอปพลิเคชันนั้นได้ จึงอยากให้ลูกค้าสามารถใช้งานได้ โดยไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๗	มาตรา ๒๑ ข้อยกเว้นการขอความยินยอม	ข้อยกเว้นการขอความยินยอมในการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งกำหนดไว้เพียง ๔ เรื่อง นั้น เครื่องครัดเกินไป ซึ่งทำให้กระทบต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน จึงควรเพิ่มเติมข้อยกเว้นเพื่อให้เอกชนสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๘	มาตรา ๒๘ สิทธิของเจ้าของข้อมูล	การกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด นั้น อาจเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจไม่ได้ติดต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตลอดเวลา จึงอาจไม่สามารถปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันได้	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๙	มาตรา ๔๑ อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่	การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ใดเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้ง	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ร่าง

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
		สามารถยึด อาศัย เอกสารหลักฐานต่างๆ ได้นั้น เป็นการให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่มากเกินไป จึงเสนอให้ศาลตรวจสอบการใช้ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน	พระราชบัญญัติคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๑๐	มาตรา ๔๓ - ๔๙ บทกำหนดโทษ	บทกำหนดทางอาญาสำหรับ บางฐานความผิดรุนแรงเกินไป จึงเห็นควร ปรับแก้ไขให้เหมาะสม	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณา ปรับปรุงแก้ไขร่าง พระราชบัญญัติคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๑๑	มาตรา ๕๓ บทเฉพาะกาล	เห็นควรเสนอให้ผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม ใช้ และ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมไว้ ก่อนวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ต่อไปได้ โดยไม่ต้องขอความยินยอมใหม่	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณา ปรับปรุงแก้ไขร่าง พระราชบัญญัติคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

๓.๒ ภายหลังจากการรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ แล้ว กระทรวงฯ ได้มีการปรับแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. และได้มีการจัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุม ๘๐๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีความเห็นในประเด็นต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑	มาตรา ๒ ระยะเวลาบังคับใช้	ภาคเอกชน เห็นว่า ตามร่าง พระราชบัญญัติฯ ที่กระทรวงฯ ปรับแก้ไข โดยขยายระยะเวลาบังคับใช้จากเดิม ๑๘๐ วัน เป็น ๒๔๐ วัน นั้น ยังไม่เพียงพอ เนื่องจากกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างอุปกรณ์ เก็บข้อมูลต้องใช้ระยะเวลาอย่างน้อย ในการดำเนินการประมาณ ๖ - ๙ เดือน นอกจากนี้ ระยะเวลาดังกล่าวอาจต้อง พิจารณาควบคู่กับบทเฉพาะกาลเรื่องการ ดำเนินเกี่ยวกับข้อมูลเก่าด้วยว่าจะต้อง	เนื่องจากหลักการ ของกฎหมายนี้เป็นเรื่องการ คุ้มครองสิทธิของประชาชน จึงควรเร่งดำเนินการให้มีผล ใช้บังคับโดยเร็ว

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ดำเนินการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลใหม่ทั้งหมดหรือไม่ เพราะหากต้องขอความยินยอมให้ทั้งหมด ระยะเวลาเพียง ๒๔๐ วันไม่เพียงพอ ทั้งนี้ ในต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ มีการกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้ไว้ถึง ๒ ปีจึงเห็นควรขยายระยะเวลาบังคับใช้ออกไปเป็น ๑ หรือ ๒ ปี</p> <p>หน่วยงานของรัฐ ภาควิชาการ และภาคประชาชน เห็นว่า หลักการของกฎหมายเป็นเรื่องการคุ้มครองสิทธิของประชาชน จึงควรเร่งดำเนินการให้มีผลใช้บังคับโดยเร็ว ระยะเวลา ๒๔๐ วัน เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม ภาคเอกชนสามารถใช้ในการเตรียมการได้ทัน</p>	
๒	มาตรา ๕ นิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคล”	<p>เนื่องจากข้อมูลคนตายและข้อมูลทางธุรกิจ ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” จึงควรกำหนดให้ครอบคลุมข้อมูลทั้งสองประเภทด้วย โดยนิยามควรเขียนเป็นหลักทั่วไป และหากต้องการยกเว้นข้อมูลดังกล่าวในเรื่องใด ก็ควรไปกำหนดไว้ในเรื่องนั้นเป็นการเฉพาะ เช่น กำหนดให้ข้อมูลคนตายอยู่ในนิยามข้อมูลส่วนบุคคล แต่ไปกำหนดยกเว้นเรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูลคนตายสามารถทำได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น</p>	<p>๑) เนื่องจากหลักการตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น หากกำหนดนิยามข้อมูลส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตายอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่มีบุคคลผู้ที่จะขอความยินยอมได้ ทั้งนี้ ในต่างประเทศบางประเทศก็ไม่ได้นิยามคำว่า ข้อมูลส่วนบุคคล ให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตาย</p> <p>๒) ข้อมูลทางธุรกิจเป็นข้อมูลที่เปิดเผยอยู่แล้ว หากกำหนดนิยามให้</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			ครอบคลุมถึงข้อมูลดังกล่าวด้วย อาจเป็นการสร้างความยุ่งยากในการปฏิบัติ
๓	มาตรา ๕ นิยาม “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล”	ทุกภาคส่วนเห็นด้วยตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กระทรวงฯ ปรับแก้ไข โดยเพิ่มนิยามคำว่า “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” เนื่องจาก โดยทั่วไปแล้วควรผู้ควบคุมข้อมูลจะจ้างเอกชนรายอื่น (Outsource) เพื่อประมวลผลข้อมูลให้ จึงควรแยกหน้าที่ ความรับผิดชอบของบุคคลทั้งสองให้ชัดเจน ซึ่งหลักการดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการของต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม นิยามดังกล่าวซึ่งใช้คำว่า “... ดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ...” อาจจะเกิดปัญหาการตีความ เช่น หน้าที่ของ Outsource ที่ไม่ได้ประมวลผลข้อมูล เพียงแต่นำข้อมูลไปทำตามคำสั่ง เช่น ธนาคาร สั่งให้ A พิมพ์บัตรเครดิต ตรงนี้ A จะถือเป็นผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ และกรณีตลาดทุนกับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือรับต่อการเก็บรวบรวม และกรณีผู้ให้บริการมือถือ จะมี retail ที่ต้องส่งต่อข้อมูล และการว่าจ้าง sub ในการติดตั้งโทรศัพท์ เป็นต้น	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๔	มาตรา ๑๗ หลักความยินยอม	๑) ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กระทรวงฯ ปรับแก้ไขโดยกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถขอความยินยอมด้วยวิธีอื่นได้ หากมีเหตุอันควร มีประเด็นคำว่า เหตุอันควร อาจมีปัญหาการตีความได้ จึงเสนอปรับปรุงถ้อยคำให้ชัดเจนขึ้น ๒) ในเรื่องการถอนความยินยอมซึ่งกำหนดให้ “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความ	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล” นั้น ขอความชัดเจนกับคำว่า สัญญาที่ให้ประโยชน์กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลคืออะไร</p>	
๕	<p>มาตรา ๒๑ ข้อยกเว้นหลักความ ยินยอม</p>	<p>ตามร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๒๑ ซึ่งกำหนดห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ “(๑) เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติและได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการนั้นไว้เป็นความลับ” นั้น ขอให้พิจารณาว่าหากเป็นการนำข้อมูลมาทำการศึกษาแล้วต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับ คำว่า ความลับ จะทำให้เกิดปัญหาว่า การศึกษานั้นจะไม่สามารถเอามาใช้งานได้</p>	<p>กรณีตามร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๒๑ (๑) นั้น เป็นการกำหนดข้อยกเว้นให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมเพื่อศึกษาวิจัยหรือสถิติ ซึ่งผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเผยแพร่ผลการศึกษาวิจัยหรือสถิติได้ แต่ในส่วนข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะต้องเก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นความลับ ทั้งนี้ หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประสงค์จะเผยแพร่ผลการศึกษาวิจัยหรือสถิติซึ่งปรากฏข้อมูลส่วนบุคคลก็สามารถขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้</p>
๖	<p>มาตรา ๔๔/๑ ความรับผิดของผู้ ประมวลผลข้อมูล ส่วนบุคคล</p>	<p>เนื่องจากสิทธิและหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามสัญญา หากมีกรณีความเสียหายเกิดขึ้น ควรเป็นความรับผิดทางสัญญา ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไม่ควรต้องรับผิดทางอาญาด้วย</p>	<p>แม้ว่าสิทธิและหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามสัญญา แต่หากผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการฝ่าฝืนหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบก็ควรได้รับโทษด้วย นอกจากนี้ การกำหนดโทษอาญาเป็น</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			การป้องปรามไม่ให้ผู้กระทำความผิดตามทฤษฎีการลงโทษเพื่อข่มขู่ยิ่งยง
๗	มาตรา ๕๓ บทเฉพาะกาล	บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กระทรวงฯ เสนอ โดยกำหนดเป็นหลักการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัตินี้ ไม่ชัดเจนว่า โดยสรุปแล้วผู้ควบคุมจะต้องขอความยินยอมใหม่ทั้งหมดหรือไม่	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

๓.๓ ภายหลังจากการรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ แล้ว กระทรวงฯ ได้ดำเนินการปรับแก้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. และได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเชิญตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานของรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๒๐ คน และเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยมีผู้สนใจเข้าชมจำนวน ๖,๑๕๒ ครั้ง และผู้ดาวน์โหลดไฟล์ร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๓๖๙ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑) ซึ่งมีความเห็นในประเด็นต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑	หลักการของร่างพระราชบัญญัติ	จากการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนทั้งที่มีการจัดรับฟังความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ที่ผ่านมา ผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นว่าประเทศไทยควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม การใช้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>อย่างไรก็ตาม มีภาคเอกชน บางส่วนที่แสดงความคิดเห็นผ่านช่องทาง จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งไม่สนับสนุนให้มี กฎหมายฉบับนี้ โดยมีเหตุผลดังนี้</p> <p>๑) เนื่องจากปัจจุบันอุตสาหกรรม บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมอยู่ ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐ คือ สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวได้มีเกณฑ์กำกับดูแล คัดกรองสิทธิข้อมูลส่วนบุคคลอยู่แล้ว ดังนั้น การออกกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลเพิ่มเติม จึงอาจทำให้เกิด ความซ้ำซ้อน (ทั้งสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. และคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล) ซึ่งต่างมีอำนาจในการสั่งการ ต่อบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม และจะกระทบอุตสาหกรรมในภาพรวมใน เรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องลงทุนเพื่อปฏิบัติให้ เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงเห็นควรว่า หากประสงค์จะเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติม มาตรการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิ หน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กระทบวงๆ ควร ประสานงานให้หน่วยงานของรัฐที่กำกับ ดูแลดังกล่าวเป็นผู้ดำเนินการแทนเพื่อลด ความซ้ำซ้อนของอำนาจองค์กรหน่วยงาน ของรัฐ</p> <p>๒) ปัจจุบันมีร่างกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับ Financial Technology (Fin Tech) เช่น พ.ร.บ ข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ หรือ เรื่องของ Platform ซึ่งได้รวมหลักการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลแล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่ง อาจมาในภายหลังจึงอาจมีเนื้อหาที่ขัดหรือ แย้งกับร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ Fin Tech ได้ เพราะฉะนั้น การออกร่าง</p>	<p>และการเปิดเผยข้อมูลส่วน บุคคลอันเป็นการล่วงละเมิด ดังกล่าว สามารถทำได้ โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว รวมทั้งก่อให้เกิดความ เสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่าง แพร่หลาย แม้ว่าจะได้มี กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วน บุคคลในบางเรื่อง แต่ก็ยังไม่ มีหลักเกณฑ์ กลไก หรือ มาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับ การให้ความคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลที่เป็นหลักการ ทั่วไป สมควรกำหนดให้มี กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการ ทั่วไปขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		กฎหมายดังกล่าวในภายหลัง จึงน่าจะส่งผลเสียต่อร่างกฎหมาย Fin Tech ฉบับอื่นๆ ได้มากกว่า	
๒	มาตรา ๒ ระยะเวลาบังคับใช้	เห็นด้วยกับระยะเวลาการมีผลใช้บังคับกฎหมายที่กระทรวงฯ ได้ปรับแก้ไข ซึ่งกำหนดให้ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในเรื่องคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	<p>๑) การกำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากต้องการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอันได้แก่หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม มีระยะเวลาในการเตรียมตัวและศึกษาหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจต้องมีการลงทุนในระบบฐานข้อมูลใหม่ รวมทั้งต้องสร้างความเข้าใจกับบุคลากรและสร้างองค์กรเพื่อรองรับ</p> <p>๒) การกำหนดให้บทบัญญัติในเรื่องคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีผลบังคับใช้ทันที เนื่องจากเพื่อให้มีคณะกรรมการและหน่วยงานเพื่อจัดเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน รวมทั้งจัดทำกฎหมายลำดับรองต่างๆ ให้แล้วเสร็จก่อนกฎหมายมีผลบังคับใช้</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๓	<p>มาตรา ๓</p> <p>การกำหนดให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้เพิ่มเติมแม้ว่าจะซ้ำกับกฎหมายอื่นๆ</p>	<p>การกำหนดให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้เพิ่มเติมจากกฎหมายเฉพาะในเรื่องนั้นๆ อาจขัดต่อวิธีการกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐ เนื่องจากกรณีการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษบทหนักอยู่แล้ว จึงควรกำหนดเพิ่มเติมให้ชัดเจนว่ากรณีที่มีกฎหมายกำหนดโทษซ้ำซ้อน จะดำเนินการลงโทษตามกฎหมายใด และเมื่อรับโทษตามกฎหมายนั้นแล้วให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอันเลิกกันด้วย ทั้งนี้ อาจเพิ่มเติมมาตรา ๓ (๑) โดยเพิ่มเติมในตอนท้ายว่า “เว้นแต่เมื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามบทบัญญัติเฉพาะแล้ว มีการขัดกันแห่งข้อบังคับหรือบทลงโทษ ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติเฉพาะ”</p>	<p>เนื่องจากตามบทบัญญัติในมาตรา ๓ (๑) กำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติมไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม ดังนั้น เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติ หากมีการฝ่าฝืนก็สมควรได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย โดยหากมีการกระทำความผิดซึ่งมีโทษทางอาญาที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ และในกฎหมายเฉพาะกรณียอมเป็นไปตามหลักการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐ ดังนั้น บทบัญญัติตามมาตรา ๓ จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p>
๔	<p>มาตรา ๔</p> <p>ข้อยกเว้นการให้บังคับ</p>	<p>๑) กรณีตามมาตรา ๔ (๑) ควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงผู้ที่กระทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งของบุคคล เช่น ลูกจ้าง ผู้รับจ้าง หรือผู้ให้บริการจัดเก็บด้วย</p> <p>๒) ไม่ควรกำหนดให้กิจการใดได้รับข้อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติ ทั้งนี้ หากกิจการใดมีเหตุควรยกเว้นในเรื่องใด ก็เห็นควรไปกำหนดไว้ในมาตราเรื่องนั้นๆ เป็นกรณีเฉพาะ</p>	<p>๑) โดยหลักการของมาตรา ๔ (๑) ต้องเป็นกรณีบุคคลธรรมดาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนของบุคคลนั้นเท่านั้น การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้คำสั่งของบุคคลอื่น จึงต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่สามารถกำหนดยกเว้นได้</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			<p>บทบัญญัติตามมาตรา ๔ (๑) จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>๒) กิจการต่างๆ ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ปรากฏในมาตรา ๔ นั้น เนื่องจากกิจการเหล่านั้นมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งหากไม่มีการยกเว้นไว้อาจกระทำต่อการดำเนินกิจการนั้นๆ ได้ โดยกำหนดไว้เพียง ๕ กรณีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม กระทรวงฯ จะความเห็น/ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมอีกครั้ง</p>
๕	มาตรา ๕ บทนิยาม	<p>นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล”</p> <p>๑) ข้อมูลติดต่อทางธุรกิจ (Business Contact Information) อาจถือเป็นข้อมูลสาธารณะ หรือข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความคุ้มครองของกฎหมายนี้ โดยหน่วยงานอาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลติดต่อทางธุรกิจ ซึ่งอาจรวมถึงชื่อของพนักงานของตน ให้กับประชาชนผู้ใช้บริการหรือองค์กรบังคับใช้กฎหมายได้รับทราบ ดังนั้น จึงขอเสนอแก้ไขนิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ดังนี้</p> <p>“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลติดต่อทางธุรกิจอันได้แก่ ชื่อบุคคล ตำแหน่งงาน สถานที่ทำงาน หรือที่อยู่ทางธุรกิจ ที่บุคคลได้มอบให้กับองค์กรไว้เพื่อการติดต่อทางธุรกิจกับองค์กรนั้น</p>	<p>๑) เนื่องจากหลักการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น หากกำหนดนิยามข้อมูลส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตาย อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่มีบุคคลผู้ที่จะขอความยินยอมได้ ทั้งนี้ ในต่างประเทศบางประเทศก็ไม่ได้นิยามคำว่าข้อมูลส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตาย</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>โดยเฉพาะและไม่ได้ให้ไว้เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลของบุคคลนั้นเพียงอย่างเดียว”</p> <p>๒) ข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมควรได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับบุคคลที่ยังมีชีวิต ทั้งนี้ หากมีเหตุจำเป็นที่สมควรยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมในเรื่องใดค่อยไปกำหนดในมาตราเรื่องอื่นๆ เป็นการเฉพาะ</p> <p>นิยามคำว่า “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล” เห็นควรแก้ไขนิยาม ดังนี้ “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น” เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิทธิเฉพาะบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ไม่สามารถให้บุคคลอื่นเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแทนได้ ประกอบกับการทำนิติกรรมโดยการให้ความยินยอมภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ และคนเสมือนไร้ความสามารถจะต้องทำตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อยู่แล้ว</p>	<p>๒) ข้อมูลทางธุรกิจเป็นข้อมูลที่เปิดเผยอยู่แล้ว หากกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึงข้อมูลดังกล่าวด้วย อาจเป็นการสร้างความยุ่งยากในการปฏิบัติ</p> <p>ดังนั้น บทบัญญัติตามมาตรา ๕ นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>เนื่องจากคำว่า เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลย่อมสามารถเข้าใจได้ในตัวเองแล้วว่าหมายถึงบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลของตน จึงไม่ได้บัญญัติความหมายไว้ แต่บัญญัติโดยใช้คำว่าให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้ไร้ความสามารถ เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นไม่สามารถทำนิติกรรมเองได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดสิทธิตามกฎหมาย จึงต้องกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึงผู้มีอำนาจจัดการแทนด้วย</p> <p>ดังนั้น บทบัญญัติตามมาตรา ๕ นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p>
๖	มาตรา ๗ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	๑) เนื่องจากมีการเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในการตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น จึงเห็นควร	๑) เห็นด้วยกับความเห็น /ข้อเสนอแนะในเรื่องการปรับแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการฯ จึงเห็นควรปรับแก้ไข มาตรา

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>เพิ่มเติมองค์ประกอบซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย เช่น เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และอัยการสูงสุด เป็นต้น</p> <p>๒) เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีความเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วน ทั้งประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชนในหลายมิติ จึงเห็นควรมีผู้แทนภาคเอกชนเข้าร่วมในคณะกรรมการฯ เพิ่มเติม ได้แก่ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมธนาคารไทย</p> <p>๓) ภาระงานของคณะกรรมการฯ และสำนักงานมีปริมาณมาก เนื่องจากครอบคลุมทุกกิจการและมีอำนาจหน้าที่จำนวนมาก หากทรัพยากรในการทำงานไม่เพียงพอ หรือมีขั้นตอนลำดับขั้นในการปฏิบัติงานที่ยุ่งยาก จะทำให้งานล่าช้ากระทบสิทธิผู้เกี่ยวข้องและเสียโอกาสทางธุรกิจได้ ดังนั้น เพื่อให้คณะกรรมการฯ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันการณ์ ควรกำหนดให้กรรมการฯ ทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา หรืออย่างน้อยควรกำหนดให้ประธานกรรมการฯ ทำงานเต็มเวลา</p>	<p>๗ (๓) ดังนี้ “(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมธนาคารไทย”</p> <p>๒) เนื่องจากคณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่หลักในการออกนโยบายตรากฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง และกำกับดูแลในภาพรวม ในส่วนของอำนาจหน้าที่เรื่องอื่นๆ เช่น การวินิจฉัยปัญหา หรือการพิจารณาลงโทษทางปกครอง อาจมีเมื่อมีกรณีเกิดขึ้นเท่านั้น ซึ่งสามารถกำหนดนัดประชุมเป็นครั้งคราวได้ตามความเหมาะสม จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดให้กรรมการทำงานเต็มเวลา</p>
๗	มาตรา ๑๑ การประชุม	มีข้อสังเกตว่า แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยวินิจฉัยว่าการประชุมคณะกรรมการฯ และคณะอนุกรรมการต่างๆ โดยวิธีการอื่นสามารถกระทำได้ หากมีบทบัญญัติไว้ชัดเจน แต่การจัดประชุมโดยวิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่สามารถถ่ายทอดภาพและเสียงอย่างต่อเนื่อง	เนื่องจากตามมาตราดังกล่าวซึ่งกำหนดให้ การประชุมของคณะกรรมการฯ อาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นนั้น ซึ่งเป็นไปตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด โดยกระทรวงฯ จะรับข้อสังเกต

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>อาจไม่เหมาะสมในบางกรณี เช่น การประชุมเรื่องที่เป็นความลับ ดังนั้นการจัดประชุมโดยวิธีดังกล่าวควรคำนึงถึงความเหมาะสมของเรื่องที่พิจารณาและตัวผู้เข้าร่วมประชุม นอกจากนี้ อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการรับรองการประชุมด้วย</p>	<p>ดังกล่าวไปพิจารณา หากคณะกรรมการฯ ได้กำหนดวิธีการประชุมโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นในอนาคตต่อไป</p>
๘	<p>มาตรา ๑๓ อำนาจหน้าที่ คณะกรรมการ</p>	<p>๑) ตามมาตรา ๑๓ (๕) อำนาจหน้าที่ในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ ควรข้อความต่อท้ายว่า “โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการส่ง หรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ” เนื่องจากการกำหนดหลักเกณฑ์การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ ควร มี วัตถุประสงค์เพื่อการสนับสนุนมากกว่าที่จะเป็นกฎเกณฑ์เพื่อป้องกันการโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ</p> <p>๒) มาตรา ๑๓ (๕) อำนาจหน้าที่ในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ ควรเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อน เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลย่อมมีความสำคัญ จึงเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ</p> <p>๓) เห็นควรให้ตัดอำนาจหน้าที่ตาม (๕) ออก เนื่องจากการกำหนดให้คณะกรรมการสามารถออกกฎและข้อกำหนดเพิ่มเติมจะทำให้เกิดความไม่ชัดเจนและมีกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญในตลาดสินค้าและบริการในแง่ของการส่งข้อมูลส่วนบุคคลข้ามพรมแดนในอนาคต ทั้งนี้ ควรกำหนดเป็นหลักการว่าหากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประสงค์จะโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปต่างประเทศต้องทำตาม</p>	<p>๑) อำนาจหน้าที่ในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งแม้จะไม่มีกรเพิ่มเติมถ้อยคำที่เสนอในการจัดทำประกาศดังกล่าว คณะกรรมการฯ ก็ต้องพิจารณาครอบคลุมถึงประเทศดังกล่าวด้วย บทบัญญัติตามมาตรา ๑๓ (๕) จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>๒) เนื่องจากการส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศนั้น มีมาตรฐานซึ่งเป็นสากลที่สามารถนำมาเทียบเคียงได้ ประกอบกับองค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งสามารถพิจารณาให้การออกประกาศมีความรอบคอบ เหมาะสมได้</p> <p>๓) แม้ว่าในเรื่องการส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศนั้น มีมาตรฐานซึ่งเป็นสากลที่สามารถนำมาเทียบเคียงได้ อยู่แล้ว</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ขั้นตอนต่างๆ ที่ครบถ้วนและต้องไม่กระทบต่อหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>แต่อย่างไรก็ตาม อาจมีรายละเอียดบางประการซึ่งต้องมีการกำหนดเพิ่มเติม จึงต้องกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว</p>
๙	<p>มาตรา ๑๖ การขอความยินยอม</p>	<p>๑) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการขอความยินยอมโดยปริยาย (deemed or implied) ไว้ในมาตราดังกล่าวด้วย</p> <p>๒) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้การถอนความยินยอมไม่มีผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งได้กระทำโดยอาศัยความยินยอมก่อนการถอนความยินยอมนั้น และให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลยังคงเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้เพื่อวัตถุประสงค์ตามกฎหมายหรือตามสัญญา</p>	<p>๑) แม้ว่าตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะไม่ได้ระบุไว้โดยชัดเจนว่าผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถขอความยินยอมโดยปริยายได้ แต่ก็ได้บัญญัติรองรับไว้แล้วว่า หากมีกรณีที่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็อาจขอความยินยอมโดยวิธีการอื่นได้</p> <p>๒) โดยหลักการแล้วเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น หากมีข้อจำกัดสิทธิโดยกฎหมายหรือในระหว่างสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลยังมีผลใช้บังคับอยู่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถถอนความยินยอมได้ แต่หากต่อมาภายหลังเมื่อสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างคู่สัญญาหมดลงแล้วเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลย่อม</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			<p>มีสิทธิถอนความยินยอม ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ย่อมไม่มีสิทธิเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลนั้นอีกต่อไป</p>
๑๐	<p>มาตรา ๒๐ ข้อยกเว้นความ ยินยอม</p>	<p>๑) เห็นควรเสนอปรับแก้ไขถ้อยคำ มาตรา ๒๐ (๔) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “(๔) เป็นการจำเป็นสำหรับการดำเนินภารกิจ เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือในการใช้อำนาจรัฐของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐภายใต้ของวัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด”</p> <p>๒) เห็นควรเสนอปรับแก้ไขถ้อยคำ มาตรา ๒๐ (๕) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “(๕) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ขัดต่อกฎหมาย สำหรับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือของบุคคลที่สาม เว้นแต่ประโยชน์ดังกล่าว...”</p> <p>๓) เห็นควรเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ (๘) “เป็นการปฏิบัติตามสัญญาที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญา และได้ให้ความยินยอมก่อนที่จะเข้าทำสัญญา”</p>	<p>เห็นด้วยกับข้อเสนอ ดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะรับความเห็น/ข้อเสนอแนะ ดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุง ถ้อยคำในมาตราดังกล่าวให้มีความเหมาะสมต่อไป</p>
๑๑	<p>มาตรา ๒๑ การเก็บข้อมูลส่วน บุคคลจากแหล่งอื่น</p>	<p>ควรกำหนดมาตรา ๒๑ ให้อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๒๐ โดยหากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับการยกเว้น สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมแล้ว ถึงแม้จะเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งอื่นก็ไม่ต้องจำเป็นต้องแจ้งหรือได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอีก</p>	<p>เนื่องจากกรณีตาม มาตรา ๒๐ นั้น เป็นกรณี ข้อยกเว้นหลักความยินยอม ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงควรกำหนดให้ใช้ได้เท่าที่จำเป็น ไม่ควรนำมาใช้กับมาตรา ๒๑ ด้วย เพราะอาจกระทบต่อสิทธิของเจ้าของข้อมูลมากเกินไป</p>
๑๒	<p>มาตรา ๒๓</p>	<p>๑) เห็นควรปรับแก้ไขถ้อยคำโดยเพิ่มวรรคท้ายของมาตรา ๒๓ ให้ชัดเจนขึ้น</p>	<p>๑) กรณีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้เจ้าของ</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ดังนี้ “การส่งหรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ถือเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล”</p> <p>๒) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้การใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์เดียวกันกับที่ได้เก็บรวบรวมมาเท่านั้น เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่จำกัด</p>	<p>ข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หากเป็นกรณีทั่วไปย่อมเข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๒๐ อยู่แล้ว จึงไม่ต้องบัญญัติเพิ่มเติม</p> <p>๒) ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแล้ว จึงไม่ต้องบัญญัติเพิ่มเติม</p>
๑๓	มาตรา ๒๔ การส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ	<p>เห็นควรกำหนดข้อยกเว้นเพิ่มเติม ดังนี้</p> <p>(๑) กรณีประเทศผู้รับข้อมูลส่วนบุคคลมีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเทียบเท่า หรือสูงกว่าที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด</p> <p>(๒) กรณีผู้รับข้อมูลส่วนบุคคลมีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเทียบเท่าหรือสูงกว่าที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด และมาตรฐานดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว</p>	<p>เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะรับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๒๔ โดยกำหนดเป็นหลักการทั่วไปว่า ประเทศที่ประเทศผู้รับข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีมาตรฐานเพียงพอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p>
๑๔	มาตรา ๒๕	<p>๑) เห็นควรปรับถ้อยคำตอนท้ายของมาตรา ๒๕ ให้ชัดเจนขึ้น โดยเพิ่มเป็นวรรคสอง ดังนี้ “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนได้เฉพาะข้อมูลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ไว้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น ไม่รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่ผ่านการประมวลผลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว”</p> <p>๒) เห็นควรปรับแก้ไขถ้อยคำว่า “เข้าถึง” เป็นคำว่า “ตรวจสอบ” เพื่อให้เกิดความชัดเจน เนื่องจากการใช้คำว่า “เข้าถึง” อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่</p>	<p>๑) เห็นว่าถ้อยคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน” มีความหมายชัดเจนอยู่แล้วว่า หมายถึงเฉพาะข้อมูลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลยินยอมให้กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น ไม่รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่ผ่านการประมวลผลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว</p> <p>๒) ถ้อยคำว่า “เข้าถึง” มีความชัดเจนแล้ว จึงไม่ปรับแก้ไขในประเด็นนี้</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ฐานข้อมูลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้นอกจากนี้ควรกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วย</p> <p>๓) เห็นควรเปลี่ยนให้ในกรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถดำเนินการได้ทันภายในกำหนดเวลา ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขยายระยะเวลาโดยแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบภายในสามสิบวันและหากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จ ให้เป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการที่จะขยายระยะเวลาได้</p>	<p>ทั้งนี้ หากข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอนั้นมีเป็นจำนวนมากเกินสมควร ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลได้</p> <p>๓) ระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามคำขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอนั้น มีความเหมาะสมอยู่แล้ว ทั้งนี้ หากสถานการณ์ในอนาคตมีความเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการจะประกาศกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามคำขอให้เร็วขึ้นหรือขยายระยะเวลาดังกล่าว หรือ กำหนดหลักเกณฑ์อื่นตามความเหมาะสมก็ได้ จึงไม่ปรับแก้ไขในประเด็นนี้</p>
๑๕	มาตรา ๒๗ หน้าที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล	เห็นควรเพิ่มเติมข้อความท้ายวรรคแรก ดังนี้ “... ทั้งนี้ トラบเท่าที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะทราบได้ หรือตามที่ได้รับแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล”	โดยเจตนารมณ์ของมาตรานี้ ต้องการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอให้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปรับปรุงแก้ไขข้อมูลดังกล่าวให้มีความถูกต้องเท่านั้น ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่จำเป็นต้องติดต่อกับเจ้าของ

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			ข้อมูลเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ข้อมูลถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ อยู่ตลอดเวลา
๑๖	มาตรา ๒๘ หน้าที่ผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคล	<p>๑) เห็นควรปรับถ้อยคำข้อยกเว้น การทำลายข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๘ (๔) ให้ชัดเจนขึ้น โดยเพิ่มเติมว่า “... เว้นแต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิสูจน์ การ ตรวจสอบ หรือประโยชน์ในการดำเนินคดี ภายในอายุความ...”</p> <p>๒) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้ ข้อยกเว้นการทำลายข้อมูลส่วนบุคคล ตาม มาตรา ๒๘ (๔) ให้ครอบคลุมถึงกรณีที่มี พระราชบัญญัตินี้ หรือตามบทบัญญัติ กฎหมายอื่น กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>๓) ควรเพิ่มเติมหลักการใน ๒๘ (๔) โดยนอกจากการทำลายแล้ว ควร กำหนดให้สามารถเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคลให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลที่ไม่สามารถ รู้ตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>๔) หลักการในการแจ้งเหตุละเมิด ข้อมูลส่วนบุคคลตาม ๒๘ (๕) ไม่ควรนำ จำนวนบุคคลมาเป็นปัจจัยในการพิจารณา เนื่องจากควรพิจารณาถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล มากกว่า</p>	<p>๑) กรณีตามมาตรา ๒๘ (๔) ถ้อยคำว่า “เว้นแต่ เพื่อวัตถุประสงค์ในการ พิสูจน์ การตรวจสอบ” นั้น คร อ บ ค ลุ ม กร ณี ต า ม ความเห็น/ข้อเสนอแนะ แล้ว จึงไม่ปรับแก้ไขในประเด็นนี้</p> <p>๒) ตามมาตรา ๓ กำหนดว่า “ในกรณีที่มี กฎหมายว่าด้วยการใด บัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะ ใด กิจการใด หรือหน่วยงาน ใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ว่าด้วยกรณนั้น เว้นแต่</p> <p>(๑) บ ท บั ญ ญ ติ เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การ ใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูล ส่วนบุคคล และบทกำหนด โทษที่เกี่ยวข้อง ...” ซึ่งมาตรา ๒๘ นั้น ไม่อยู่ใน (๑) ดังนั้น หากมีกฎหมายอื่นกำหนด เกี่ยวกับเรื่องการทำลายไว้ เป็นการเฉพาะแล้ว ก็ไม่ จำต้องดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>๓) การทำลายข้อมูล ส่วนบุคคลนั้นกำหนดให้นำ ให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการ ทำลายข้อมูลส่วนบุคคลโดย</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			<p>อนุโลม ดังนั้น หลักเกณฑ์ในการทำลายข้อมูลดังกล่าว จึงต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>๔) กรณีตามมาตรา ๒๘ (๕) นั้น เนื่องจากหากมีเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในวงกว้าง จึงต้องกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งให้คณะกรรมการทราบเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป</p>
๑๗	มาตรา ๒๙ หน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล	<p>๑) เห็นควรตัดข้อความตอนท้ายใน (๑) “...เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมายหรือบทบัญญัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้” เนื่องจากสิทธิหน้าที่ระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามสัญญา ซึ่งในสัญญาดังกล่าวย่อมไม่สามารถระบุข้อสัญญาที่ฝ่าฝืนกฎหมายไว้ในสัญญาดังกล่าวได้ จึงไม่ต้องกำหนดข้อความดังกล่าวไว้</p> <p>๒) เห็นควรตัดข้อความตอนท้ายใน (๒) “...รวมทั้งแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น” เนื่องจากเห็นควรให้เป็นเรื่องของสัญญาระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>๑) เนื่องจากอาจมีกรณีที่คำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลขัดต่อกฎหมายหรือหลักการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งส่งผลให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับความเสียหาย จึงต้องบัญญัติถ้อยคำดังกล่าวไว้</p> <p>๒) เนื่องจากหากมีเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในวงกว้าง จึงต้องกำหนดให้ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		๓) เห็นควรตัด (๓) ออก เนื่องจากไม่มีเหตุจำเป็นต้องกำหนดไว้	ทราบเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือต่อไป
๑๘	มาตรา ๓๑ ข้อปฏิบัติในการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	ควรเพิ่มเติมหลักการให้ชัดเจนว่า หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่คณะกรรมการประกาศกำหนดแล้ว ให้ถือว่าได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อสร้างความสำคัญให้กับข้อปฏิบัติดังกล่าวและสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของต่างประเทศ	แม้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้มีการกำหนดว่า หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่คณะกรรมการประกาศกำหนดแล้ว ให้ถือว่าได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่อย่างไรก็ตาม ได้กำหนดว่า หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่าปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ย่อมไม่ต้องรับผิดทางแพ่ง
๑๙	มาตรา ๓๖ คณะกรรมการกำกับสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่เพียงการบริหารสำนักงานเท่านั้น นอกจากนี้ โครงสร้างดังกล่าวอาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นการตั้งคณะกรรมการเกินความจำเป็น ซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรา ๗๗ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งต้องมีคณะกรรมการกำกับหน่วยงาน จึงจำเป็นต้องมีคณะกรรมการชุดดังกล่าว
๒๐	มาตรา ๕๙ อำนาจในการกำกับดูแล	การกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการมีสั่งยับยั้งการกระทำของสำนักงานที่ขัดต่ออำนาจหน้าที่ของสำนักงาน นโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการ	มาตราดังกล่าวเป็นอำนาจโดยทั่วไปของรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแล ซึ่งกฎหมายจัดตั้งหน่วยงานรูปแบบเดียวกันอื่นๆ ก็บัญญัติในลักษณะดังกล่าว

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		ของสำนักงานได้ จะกระทบต่อความเป็นอิสระและกลไกการทำงานของสำนักงาน	
๒๑	มาตรา ๖๘ - ๖๙ โทษอาญา	เห็นควรเสนอตัดโทษทางอาญาออก และเสนอให้ใช้โทษปรับทางปกครองแทน เนื่องจากการกระทำผิดตามมาตรา ไม่ใช่การกระทำโดยทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะรับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป
๒๒	มาตรา ๘๑ บทเฉพาะกาล	<p>๑) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลยังคงสามารถใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับได้ตามวัตถุประสงค์เดิม โดยไม่จำเป็นต้องขอความยินยอมใหม่ แต่หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลคนใดไม่ประสงค์จะให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวต่อไป ก็ใช้สิทธิถอนความยินยอมได้ หรือหากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประสงค์ใช้ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ต้องดำเนินการขอความยินยอมใหม่</p> <p>๒) ควรปรับแก้ไขบทเฉพาะกาลดังกล่าวโดยกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปได้ หากได้ดำเนินการแจ้งซึ่งรวมถึงการแจ้งเป็นการทั่วไปให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวแล้วอย่างชัดเจน และเจ้าของข้อมูลไม่ได้แจ้งกลับมาว่าไม่ยินยอม</p> <p>๓) ควรกำหนดให้เฉพาะการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้นที่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p>	ตามมาตรา ๘๑ ที่กระทรวงฯ เสนอนั้น กำหนดให้ใช้หลักการ Opt-In กับข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใหม่ ภายใต้อายุเวลาที่กำหนด ซึ่งหากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม จากการรับฟังความคิดเห็น หลายภาคส่วนเห็นว่าหลักการดังกล่าวมีความเข้มงวดเกินไป อาจไม่สามารถปฏิบัติได้จริง ซึ่งแม้ว่าหลักการดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล แต่หากไม่สามารถปฏิบัติได้ อาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาซึ่งในท้ายที่สุด ผลเสียย่อมตกแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น จึงเห็นควรปรับแก้ไข

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>เพราะการเก็บรวบรวมหรือใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>๔) เห็นควรเสนอเป็นหลักการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์เดิม หากจะเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลด้วยวัตถุประสงค์ใหม่ต้องดำเนินการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อน</p>	<p>หลักการของมาตราดังกล่าว โดยกำหนดให้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม และใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์เดิม แต่หากจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมก่อน</p>
๒๓	ประเด็นอื่นๆ	<p>เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าอย่างมาก ซึ่งทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลสามารถดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลได้ โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศเดียวกันกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จึงเห็นควรเสนอให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม การใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล อยู่ต่างประเทศด้วย</p>	<p>เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะรับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดเป็นหลักการให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม การใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักรโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าผู้นั้นจะอยู่ในหรือนอกราชอาณาจักรก็ตาม</p>

๓.๔ ภายหลังจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. (ร่างฯ ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจพิจารณาแล้ว เรื่องเสร็จที่ ๑๓๙๕/๒๕๖๑) กระทรวงฯ ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเชิญตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานของรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ณ โรงแรมเซ็นทรา บายเซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร โดยกระทรวงฯ ได้เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป ซึ่งมีผู้แทนหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ ภาควิชาการ และภาคประชาชน เข้าร่วม

รับฟังความคิดเห็นจำนวน ๒๕๐ คน รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นทั้งสิ้น ๑๕ วัน โดยแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็น รวมทั้งหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็นและเผยแพร่ข้อมูลให้แก่ผู้ที่สนใจ โดยมีผู้สนใจเข้าชมจำนวน ๓,๑๗๙ ครั้ง และผู้ดาวน์โหลดไฟล์ร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒,๔๒๒ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑) ซึ่งมีความเห็นในประเด็นต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑	มาตรา ๒ ระยะเวลาบังคับใช้	ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับถัดจากวันประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวน้อยเกินไป เนื่องจากหากพระราชบัญญัตินี้ผลใช้บังคับใช้กับทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามนิยามของพระราชบัญญัตินี้ต้องดำเนินการจัดเตรียมการหลายด้าน เช่น การจัดซื้ออุปกรณ์จัดเก็บข้อมูล การประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้ารับทราบสิทธิต่างๆ ซึ่งไม่สามารถเตรียมการได้ทัน จึงเห็นควรขยายระยะเวลาการมีผลใช้บังคับออกไปเป็น ๑ ปี หรือ ๒	เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีหลักการเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ประกอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนได้รับรู้รับทราบเป็นระยะเวลาพอสมควรแล้ว ในขั้นการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นควรปรับลดระยะเวลาการมีผลบังคับใช้จากเดิม ๑ ปี เป็น ๑๘๐ วัน
๒	มาตรา ๔ ข้อยกเว้นการใช้บังคับ	การไม่ให้กฎหมายใช้บังคับกับข้อมูลส่วนบุคคลทั้งหมดในกิจการตามร่างมาตรา ๔ วรรค ๑ (๒) ถึง (๖) เป็นการยกเว้นที่กว้างขวางเกินสัดส่วนและจำเป็น โดยข้อมูลส่วนบุคคลในกิจการต่างๆ ดังกล่าว สามารถอยู่ภายในบังคับกฎหมายฉบับนี้ได้ ไม่ต้องยกเว้นเหมารวมไปหมดทั้งกิจการ ทั้งนี้ยังสามารถกำหนดข้อยกเว้นให้มีการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยได้เป็นกรณี โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผย	กิจการต่างๆ ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่กำหนดในมาตรา ๔ นั้น เนื่องจากกิจการเหล่านั้นมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งหากไม่มีการยกเว้นไว้อาจกระทบต่อการดำเนินกิจการนั้นๆ ได้ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดไว้เพียง ๖ กรณีเท่านั้น
		มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๒) ยังไม่ชัดเจนว่ารวมถึงการป้องกันและบรรเทา	การรักษาความมั่นคงของรัฐหรือการรักษา

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>สาธารณสุข เช่น กรณีภัยพิบัติ หรือไม่ (เนื่องจากอาจไม่สามารถตีความว่าเป็นการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชนได้เสมอไป) รวมทั้งไม่ครอบคลุมการดำเนินการของหน่วยงานเอกชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข เช่น สถานพยาบาลเอกชน มูลนิธิ หรือสมาคมต่างๆ ซึ่งจะเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการทำงานเพื่อคุ้มครองประชาชนและประโยชน์สาธารณะได้</p>	<p>ความปลอดภัยของประชาชนตามมาตรา ๔ (๒) นั้น ครอบคลุมถึงกรณีการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากตามมาตราดังกล่าวใช้ถ้อยคำว่า “การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ...” ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาการตีความ ซึ่งกระทรวงฯ จะรับประเด็นนี้ไปเสนอผู้เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาในขั้นต่อไป</p>
๓	<p>มาตรา ๕ นิยาม</p>	<p>นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ควรมีการกำหนดให้ชัดเจนว่าไม่รวมถึงข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลได้ (Anonymized , Pseudonymized , encrypted)</p>	<p>นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ดังนั้น หากข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้ผ่านกระบวนการหรือขั้นตอนดังกล่าวแล้วไม่สามารถระบุตัวตนได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมก็ไม่เข้านิยามตามร่างพระราชบัญญัติฯ นี้</p>
๔	<p>มาตรา ๘ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานคุ้มครองผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย รวมถึงตรวจสอบและถ่วงดุลการดำเนินงานภายในคณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลควรประกอบด้วยกรรมการที่สรรหาและแต่งตั้งมาจากภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน โดยมีการกำหนดจำนวนหรือสัดส่วนของกรรมการจากแต่ละภาคส่วนอย่างชัดเจน</p> <p>ทั้งนี้ อาจกำหนดให้กรรมการที่สรรหาและแต่งตั้งจากภาคเอกชนเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในธุรกิจ</p>	<p>เนื่องจากคณะกรรมการฯ มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการกำหนดนโยบายมาตรการหรือแนวทางการดำเนินการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การกำหนดให้มีตัวแทนจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเป็น ผู้ควบคุมข้อมูล หรือ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล เข้ามาเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งอาจทำให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนได้ในการ</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผยแพร่ ข้อมูลส่วนบุคคลจำนวนมาก เช่น ผู้ประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน ผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ เป็นต้น</p> <p>เพื่อให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันการณควรพิจารณา กำหนดให้กรรมการทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา ทั้งนี้ หากเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการดำเนินการโดยตำแหน่งซึ่งไม่สามารถทำงานเต็มเวลาได้ อาจให้มีการดำเนินการโดยตำแหน่งที่ทำหน้าที่ไม่เต็มเวลาได้ โดยกรรมการที่เหลือต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา โดยประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยอีกครั้งหนึ่ง ควรทำงานเต็มเวลา</p>	<p>ทำหน้าที่ ทั้งนี้ ตัวแทนภาคส่วนดังกล่าวอาจสามารถเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ หากได้รับการคัดเลือก</p> <p>เนื่องจากตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีการกำหนดรูปแบบโครงสร้างของคณะกรรมการชุดต่างๆ และสำนักงานไว้แล้ว การปรับแก้ไขให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีลักษณะการทำงานเต็มเวลาอาจจะมีผลกระทบต่อโครงสร้างในส่วนอื่นด้วย</p>
๕	มาตรา ๒๐ ความยินยอมของผู้ไร้ความสามารถ	<p>โดยหลักแล้ว คนเสมือนไร้ความสามารถสามารถกระทำการด้วยตนเองได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้ต้องขอความยินยอมจากผู้พิทักษ์ก่อน ซึ่งการให้หรือถอนความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ใช่ชนิดกรรมที่กระทบถึงหรือก่อภาระผูกพันกองทรัพย์สินของคนเสมือนไร้ความสามารถโดยตรง เพื่อไม่ให้เป็นการจำกัดสิทธิของคนเสมือนไร้ความสามารถและสร้างภาระแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเกินสมควร คนเสมือนไร้ความสามารถจึงควรมีสิทธิให้หรือถอนความยินยอมดังกล่าวด้วยตนเองได้</p>	<p>เนื่องจากการถอนความยินยอมในการเก็บรวบรวม การใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลบางเรื่องอาจมีผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ จึงจำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้พิทักษ์ก่อน</p>
๖	มาตรา ๒๓ รายละเอียดที่ต้องแจ้งในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล	<p>การเปิดเผยข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานรัฐย่อมเป็นไปตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานผู้ใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือเป็นไปตามบทบัญญัติที่กฎหมายกำหนด รายละเอียดดังกล่าวเป็นรายละเอียดที่อยู่นอกเหนือ</p>	<p>เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจึงควรมีสิทธิได้รับรู้รับทราบ</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ความควบคุมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการแจ้งไม่ครบถ้วนจึงอาจส่งผลกระทบต่อความรับผิดของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ ดังนั้น หน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๓ (๓) ไม่ควรรวมถึงหน้าที่ในการแจ้งถึงประเภทของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานรัฐที่ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย</p>	<p>ข้อมูลส่วนบุคคลของตนมีการเปิดเผยไปยังที่ใดบ้าง</p>
๗	<p>มาตรา ๒๘ การโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปต่างประเทศ</p>	<p>ข้อกำหนดตามมาตรา ๒๘ (๒) ซึ่งกำหนดให้ การโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยได้แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เพียงพอของประเทศปลายทาง หรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลแล้วนั้น อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกรรมในอนาคต ซึ่งจะเป็นยุคไร้พรมแดนเนื่องจากการส่งผ่านข้อมูลระหว่างกันเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ หากยังมีข้อกำหนดดังกล่าวอยู่ จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจของประเทศไทยกับต่างชาติลดน้อยลง</p>	<p>กรณีตามมาตรา ๒๘ (๒) นั้น เป็นกรณีการโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ ซึ่งปลายทางมีมาตรฐานการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เพียงพอตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด หากเป็นกรณีที่ประเทศปลายทางมีมาตรฐานที่เพียงพอตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด หากเป็นกรณีการฯ กำหนด หากเป็นกรณีที่ประเทศปลายทางมีมาตรฐานที่เพียงพอตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด เจ้าของข้อมูลไม่ต้องแจ้งรายละเอียดดังกล่าวให้เจ้าของข้อมูลทราบ</p>
๘	<p>มาตรา ๓๐ สิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>หากเป็นกรณีที่มีผลต่อการสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายมีหน้าที่แจ้งแก่ผู้ควบคุมข้อมูลในการระงับการเปิดเผยหรือให้ขออนุญาตเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจากเจ้าหน้าที่ก่อนดำเนินการดังกล่าว</p> <p>ควรมีบัญญัติให้ผู้ควบคุมข้อมูลมีสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการขอรับข้อมูลได้ตามสมควร เนื่องจากการจัดให้เข้าถึงและนำส่งสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวย่อม</p>	<p>เนื่องจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลของตน หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะปฏิเสธคำขอดังกล่าว ต้องแจ้งเหตุให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบ</p> <p>ตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย กำหนดให้คณะกรรมการฯ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าถึงและการขอรับสำเนาตาม</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ก่อให้เกิดต้นทุนแก่ผู้ควบคุมข้อมูล ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่เกิดคดีพิพาทระหว่างเจ้าของข้อมูลและผู้ควบคุมข้อมูลเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของเจ้าของข้อมูลหรือการไม่ปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>วรรคหนึ่ง รวมทั้งหลักเกณฑ์อื่นตามความเหมาะสมก็ได้</p>
๙	<p>มาตรา ๓๔</p> <p>การดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด</p>	<p>การบังคับใช้บทบัญญัติในมาตรา ๓๔ แก่ทุกกรณีจะก่อให้เกิดภาระและต้นทุนแก่ผู้ควบคุมข้อมูลในการปรับปรุงข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่จำเป็น เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลในหลายกรณีถูกจัดเก็บไว้เพื่อเป็นหลักฐานอ้างอิงนิติสัมพันธ์ที่สิ้นสุดไปแล้ว แต่ไม่ได้นำข้อมูลนั้นมาใช้อีก</p>	<p>มาตรานี้กำหนดขึ้น เพื่อให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องปรับปรุงข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด หากได้รับแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จึงไม่เป็นการสร้างภาระให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเกินสมควร</p>
๑๐	<p>มาตรา ๓๘</p> <p>บันทึกรายการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>การบันทึกรายการตามมาตรานี้ ควรบังคับแก่การออกรายงานข้อมูล (report) เพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และ/หรือ ผู้มีส่วนได้เสีย ในการใช้อ้างอิงเท่านั้น ไม่รวมถึงการบันทึกข้อมูล (record) เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานภายในของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากรายการดังกล่าวประกอบด้วยรายการที่ไม่จำเป็นต้องบันทึก (record) หรือรายการที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเรียกเอกสารที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาตามกระบวนการจัดการภายในของตนได้ ซึ่งกระบวนการจัดการเช่นนั้น ขึ้นอยู่กับการบริหารงานของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแต่ละรายนั่นเอง</p>	<p>ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องบันทึกรายการตามที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๘ เพื่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งรูปแบบการบันทึกและรายละเอียดอื่นๆ เป็นดุลยพินิจของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสม</p>
๑๑	<p>มาตรา ๔๐</p> <p>เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>การกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการสร้างภาระหน้าที่และ</p>	<p>ตามมาตรา ๔๐ กำหนดให้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น</p>	<p>บุคคลในกรณีที่หน่วยงานหรือกิจกรรมที่มีการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากหรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ละเอียดอ่อน ซึ่งจำเป็นต้องมีมาตรฐานในการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล จึงจำเป็นต้องกำหนดให้หน่วยงานหรือกิจกรรมดังกล่าวต้องมีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p>
<p>๑๒</p>	<p>มาตรา ๗๕ ความรับผิดทางแพ่ง</p>	<p>เหตุยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง (๒) ควรรวมถึงการปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจตามสมควรว่าเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ด้วย</p>	<p>เนื่องจากความรับผิดตามมาตรา นี้ มีลักษณะเป็นความรับผิดโดยเคร่งครัด (Strict Liability) การกำหนดข้อยกเว้นให้รวมถึงกรณีดังกล่าว อาจทำให้เกิดปัญหาในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้</p>
<p>๑๓</p>	<p>มาตรา ๗๗ - ๗๙ โทษอาญา</p>	<p>การกำหนดให้นำโทษอาญามาใช้กับความผิดที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ และยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับ ไม่สอดคล้องกับหลักสากล ซึ่งกำหนดเฉพาะโทษปรับเท่านั้น ทั้งนี้ ประเทศไทยยังไม่เคยมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมาก่อน กฎหมาย กฎหมายลำดับรองต่างๆ ยังไม่มีความชัดเจน การกำหนดโทษอาญาจึงอาจไม่ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม และเกินความจำเป็น</p>	<p>ตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดโทษอาญาไว้เพียง ๓ มาตรา ซึ่งโทษดังกล่าวใช้ลงโทษเฉพาะความผิดที่มีลักษณะร้ายแรง ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอย่างมาก เช่น การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น การล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่และนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น เป็นต้น</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑๔	มาตรา ๘๐ - ๘๘ โทษทางปกครอง	โทษทางปกครองที่ปรับแก้ไขจากร่างพระราชบัญญัติฯ เดิมซึ่งกำหนดไว้ระหว่าง ๑๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้นมีความเหมาะสมแล้ว การปรับเพดานค่าปรับเป็น ๑,๐๐๐,๐๐๐ - ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นบทลงโทษที่สูงเกินส่วน	เนื่องจากโทษทางปกครองที่กำหนดไว้ตามร่างพระราชบัญญัติฯ เดิม นั้น มีมูลค่าน้อยเมื่อเทียบกับความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงปรับแก้ไขโทษปรับทางปกครองให้สูงขึ้น ทั้งนี้ โทษปรับดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงจนเกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับโทษของต่างประเทศ
๑๕	ประเด็นอื่น	ไม่มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดข้อยกเว้นในการเก็บรวบรวม (มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖) การใช้ และการเปิดเผย (มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง) ข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทำให้หากพบปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ไม่สามารถใช้ดุลพินิจกำหนดข้อยกเว้นในกฎกระทรวงได้ จำเป็นจะต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะขาดความคล่องตัวและเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อการค้าเนื้องานของหน่วยงานต่างๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ หากมีข้อกังวลเรื่องอำนาจของฝ่ายบริหารในการใช้ดุลพินิจออกกฎกระทรวงโดยไม่เหมาะสม ก็สามารถกำหนดหลักการเพื่อบังคับให้ต้องเข้าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดได้	เหตุผลที่ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับปัจจุบันมีปรับแก้ไขโดยตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ หรือรัฐมนตรีในการตรากฎหมายลำดับรองตามมาตราต่างๆ ออกไป เนื่องจากจากการรับฟังความคิดเห็นที่ผ่านมา หลายภาคส่วนมีความกังวลเกี่ยวกับการให้อำนาจคณะกรรมการฯ หรือรัฐมนตรีในการตรากฎกระทรวงเพื่อยกเว้นหลักการในมาตราที่เกี่ยวข้อง

๔. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กระทรวงฯ จะรับความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จากการรับฟังความคิดเห็นทั้งหมดมาประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป